

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Anem de colònies!

El meu primer destí com a capellà a l'arxidiòcesi de Barcelona va ser anar de vicari a la parròquia de Sant Vicenç de Mollet. I recordo que, entre altres tasques encomanades pel rector, havia d'ocupar-me com a consiliari de l'esplai parroquial. Allà vaig tenir el primer contacte amb aquesta realitat d'Església adreçada als infants i adolescents. Posteriorment, en altres destins a Barcelona, també em va tocar fer de consiliari a l'esplai. Durant el curs organitzàvem les activitats de cada cap de setmana, especialment a les reunions del divendres a la nit. Però sobretot, el que més il·lusionava a monitors i infants era anar de colònies.

Em venen a la memòria molts records d'aquelles reunions i especialment de les diferents tandes de colònies en què vaig participar com a consiliari. I vull compartir amb vosaltres les meves reflexions ara que ens trobem immersos en les colònies d'estiu. Alguns esplais perquè ja les han fetes, altres perquè estan ultimant-ne els detalls perquè tot surti bé.

Anar de colònies és una experiència que enriqueix i forma la persona. Forma en primer lloc els infants perquè a través de les activitats, dels jocs, de les gimcanes, dels tallers, de les excursions, de les competicions, així com també de les estones de descans, de pregària i de celebració de la Missa van descobrint i interioritzant valors i virtuts que els van formant com a persones. Una bona amistat i relació amb els altres, la capacitat de treballar en equip, la descoberta de la natura, el fet de compartir, d'ajudar-se, de perdonar-se o d'alegrar-se són situacions que van forjant un estil de vida concret i determinat en el qual Jesucrist esdevé el model de persona que cal tenir sempre present i seguir.

Però també forma els monitors perquè els ajuda a sentir-se protagonistes d'un projecte, d'unes activitats, amb una responsabilitat sobre els infants, amb la capacitat de treballar junts per assolir les fites marcades, per portar a la pràctica el centre d'interès o l'eix d'animació que s'ha establert, per desenvolupar les capacitats creatives per tal d'organitzar les activitats, per superar les dificultats quan es presenten enmig de la colònia. També tot això són situacions que ajuden a créixer i madurar en un estil de treball i vida comunitària en què l'Església esdevé el model a seguir i a tenir sempre present en tota la colònia o el campament.

A més, soc conscient, perquè així ho he experimentat, que els infants i els monitors enmig d'un ambient saludable, vivint en

comunitat, molt a prop de la natura, estan més oberts i receptius per descobrir i aprofundir la fe en Jesucrist, per interessar-se per la vida de l'Església i pels cristians en general. En aquest sentit és molt important que tot l'equip de monitors, amb el consiliari al mig, tinguin clara aquesta identitat que possibilita als infants i als mateixos monitors créixer en llibertat, en solidaritat i fraternitat, en compromís transformador i evangelitzador, en definitiva, en Església.

Aquest estiu tindrà l'ocasió de visitar alguna tanda de colònies i tornar a comprovar el gran bé que fa als infants i monitors que participen en els esplais de les parròquies, com a presència d'Església enmig del lleure. Us animo a tots a viure les colònies des d'aquesta perspectiva.

ENTREVISTA

El Camí Ignasià

JORDI ROIGÉ

«El Camí Ignasià és una experiència en tots els sentits, no només espiritual; resseguir els passos d'Ignasi de Loiola 500 anys després, des de la seva Azpeitia natal fins a Manresa, és una emoció i té ple sentit avui dia». El periodista Jordi Roigé ha dirigit el documental «El Camí Ignasià», que es pot veure als cinemes aquest estiu, i que permet experimentar, «com un pelegrí més, la bellesa visual i espiritual de l'itinerari: és una invitació al viatge», assegura.

Què té el Camí Ignasià, que el fa especial?

És un camí que es dirigeix al sol, a l'est, a la llum. Parteix de les verdes i impressionants muntanyes del País Basc, i després d'una breu incursió per Navarra baixa cap a La Rioja i l'Aragó, per culminar a Catalunya amb la pujada a Montserrat i l'arribada a Manresa. El símbol del Camí és el sol. La llum és el motor. Això el fa especial i únic. Espais que potser coneixem, però seqüenciats en etapes cobren un nou sentit i una nova dimensió.

Els pelegrins del documental són de cultures i religions diferents. Què els uneix?

Ignasi era un noble militar, que va caure ferit a Navarra. A la seva convalescència va tenir una profunda conversió espiritual. Va decidir pelegrinar a Terra Santa. De camí a Roma es va aturar especialment a Montserrat i a Manresa, on va escriure els seus exercicis espirituals. Aquest esperit, sens dubte, impregna el camí, l'esforç i la il·lusió per arribar. L'arribada a Manresa és d'una gran emoció.

T'has sentit un pelegrí més?

A la pel·lícula, un guia i cinc pelegrins recorren el Camí. Però l'autèntic protagonista és el Camí en si: el paisatge, la gent, les esglésies i monuments, la cultura, la varietat lingüística, gastronòmica, artística... Tot l'equip, creient o no, hem participat del Viatge. Això el fa gran. Cadascú, des del seu món, esdevé un pelegrí més.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Testimoni i mestratge dels pares

«Fa uns dies, passant davant l'habitació del meu germà, vaig veure que tenia la porta oberta. M'hi vaig apropar. El meu germà de nou anys, amb el pijama posat, estava agenollat al peu del seu llit, la mirada fixa en una creu de sant Francesc. Esgrava el pater noster. No em va veure. Vaig restar silenciós. Seguí l'avemària i el glòria. M'hi vaig afegir mentalment. També amb els llavis. Sense fer cap soroll. Veure i escoltar el meu germà petit m'omplí de joia. El pare i la mare em van ensenyar aquestes mateixes pregàries i em recomanaren que les resés, cada dia, agenollat al peu del llit, mirant la creu. Encara ho faig. No sé agafar el son sense viure aquest moment pel Senyor». Qui parla així és un jove de vint-i-un anys, universitari. Forma part d'un grup de nois i noies que comparteixen les seves inquietuds. Volen seguir Jesús, conèixer-lo, estimar-lo. Volen apropar-lo a altres joves que busquin sentit a la vida.

La fidelitat d'aquests joves a la pregària és admirable i encomiable. Hi ha un detall, però, que no ens ha de passar per alt. El testimoni i el mestratge dels pares que esdevingué determinant en el moment de

la iniciació d'aquest apropament al Senyor. Ensenyar a agenollar-se davant del Senyor, a reconèixer la seva grandesa i la nostra petitesse. «Lavors l'home es va agenollar i es prosternà per adorar el Senyor» (Gn 24, 26). Alhora ensenyar a copsar la seva proximitat amorosa que ens fa dir: «Vosaltres, pregueu així: Pare nostre que estàs en el cel, santifica el teu nom» (Mt 6,8).

Pares i mares cristians que llegiu aquestes ratlles. Iniciu els vostres fills en la pregària, en el diàleg amb el Pare, a seguir els ensenyaments de Jesús, a deixar-se portar per l'Esperit. Feu-ho de manera senzilla, vivencial, en el dia a dia. El temps de vacances és un bon moment: la benedicció i acció de gràcies abans dels àpats, amb la família asseguda entorn la taula, el passeig quan el sol es va ponent, l'anada a una ermita, el berenar en una font, la trobada d'amics amb els qui compartim la fe, en arribar al cim després d'una pujada més o menys complexa... Tantes i tantes ocasions que són bones per testimoniar vivencialment: «A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén» (Fl 4,20).

MARE DE DÉU DEL CARME

Naveguem junts!

MN. RICARD RODRÍGUEZ-MARTOS

Director d'Apostolat del Mar «Stella Maris»

Aquest lema, inspirat en el temps sinodal, triat enguany per Stella Maris amb motiu de la festa de la Mare de Déu del Carme, patrona de la gent de mar, ens convida a escoltar-nos els uns als altres, a cercar la millor manera de fer junts camí.

La gent de mar està acostumada a fer cada dia camí, a sortir i creuar mars i oceans, però pel seu tarannà itinerant, es troba freqüentment aïllada de la nostra societat i necessita, tant a nivell civil com eclesial, sentir-se estimada, escoltada i recolzada.

L'Apostolat del Mar «Stella Maris», com a entitat de l'Església, està al seu costat, sempre disposat a atendre

qualsevol necessitat. Els ofereix un lloc d'acollida i estada, facilita la comunicació amb les seves famílies, la realització d'activitats culturals i esportives, assessorament social i legal i, per suposat, una assistència espiritual.

Per dur a terme aquesta activitat, Stella Maris ha de ser necessàriament també la veu dels que no tenen veu, dels que massa sovint són oblidats.

És important que quan mariners i pescadors surten a la mar, els fem sentir que naveguem junts amb ells. Stella Maris necessita voluntaris. Els interessats podeu enviar un correu a: stellamaris@stellamarisbarcelona.org

Lectures de la missa diària i santoral

11. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Pr 2,1-9 / Sl 33 / Mt 19,27-29]. Sant Benet (†547), abat, patriarca dels monjos d'Occident, copatró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes. Sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. ■ Dimarts [Is 7,1-9 / Sl 47 / Mt 11,20-24]. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prev. i mr.; santa Marciana, vg. i mr.

13. ■ Dimecres [Is 10,5-7.13-16 / Sl 93 / Mt 11,25-27]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena; santa Sara, vg.

14. ■ Dijous [Is 26,7-9.12.16-19 / Sl 101 / Mt 11,28-30]. Sant Camil de LeLis (1550-1614), prev., fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers. Sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prev. mínim, de València.

15. □ Divendres [Is 38,1-6.21-22. 7-8 / Sl: Is 38 / Mt 12,1-8]. Sant Bonaventura (1218-1274), bisbe d'Albano i doctor de l'Església, cardenal (franciscà). Sant Antíoc, metge mr.; sant Pompili-Maria Pirrotti, prev. escolapi.

16. □ Dissabte [Mi 2,1-5 / Sl 10 / Mt 12,14-21]. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent de mar. Santa Magdalena Albrici de Como, vg. agustina.

17. ■ † Diumenge vinent, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Gn 18,1-10a / Sl 14 / Col 1,24-28 / Lc 10,38-42]. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; santa Marcel·lina, vg. germana de sant Ambròs; sant Lleó IV, papa (847-855); beates Anneta Pelràs, Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.

DIUMENGE XV DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 30,10-14)

Moisés s'adreçà al poble i li digué: «Escoltaràs el Senyor el teu Déu, guardant els seus manaments i els seus decrets escrits en el llibre d'aquesta Llei, i et convertiràs al Senyor, el teu Déu, amb tot el cor i amb tota l'ànima.

La Llei que avui et dono no és massa difícil per a tu, ni és fora del teu abast. No és pas al cel, que puguis dir: «¿Qui és capaç de pujar-hi per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer, perquè la puguem practicar? Ni és tampoc a l'altra banda del mar, que puguis dir: «¿Qui és capaç de travessar per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer, perquè la puguem practicar? Són paraules que tens molt a prop teu per poder-les complir: les tens als llavis, les tens al cor».

Salm responsorial (68)

R. *Els humils que busquen Déu sincerament diran: «Tingueu llarga vida».*

A vós us prego, Senyor, / en aquesta hora propícia; / escolteu-me, Déu meu, vós que estimeu tant, / vós que sou fidel a salvar els amics. / El vostre amor, Senyor, vessa bon dat; / mireu-me, responeu, vós que estimeu tant. R.

Jo, Déu meu, soc un pobre sofrent. / Que el vostre ajut em defensi. / Els meus càntics lloaran el nom de Déu, / reconeixeran la grandesa del Senyor. R.

Se n'alegraran els humils quan ho vegin; / els qui busquen Déu sincerament diran: / «Tingueu llarga vida». / El Senyor escolta sempre els desvalguts, / no té abandonats els seus captius. R.

Déu salvarà Sió, / reconstruirà les viles de Judà; / hi habitaran els servents del Senyor / ells i els seus fills les posseiran, / hi viuran els que estimen el nom de Déu. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 1,15-20)

Jesucrist és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell. Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha, tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 10,25-37)

En aquell temps, un mestre de la Llei, per provar Jesús, s'adreçà a li va fer aquesta pregunta: «Mestre, ¿què he de fer per tenir l'herència de la vida eterna?» Jesús li digué: «¿Què hi ha escrit a la Llei? ¿Què hi llegeixes?»

El contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces, amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix». Jesús li diu: «Has respost bé: fes-ho així i viuràs».

Ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús: «I per a mi, ¿qui són aquests altres?» Jesús prosseguí: «Un home baixava de Jerusalem a Jericó i caigué en mans de lladres, que el despullaren, l'apallissaren i se'n anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava pel mateix camí un sacerdot que el veié, però passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita, quan arribà al lloc, passà de llarg per l'altra banda. Però un samarità que viatjava per aquell indret, quan arribà i el veié, se'n compadí, s'hi acostà, li embenà les ferides, després d'amorosir-les amb oli i vi, el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se'n ocupà. L'endemà, quan se'n anava, donà dues monedes de plata a l'hostaler dient-li: Ocupa't d'ell i, quan jo torni, et pagaré les despeses que hagi fet de més.

¿Quin d'aquests tres et sembla que va veure l'altre que hem d'estimar, en l'home que havia caigut en mans de lladres?» Ell respongué: «El qui es va compadir d'ell». Jesús li digué: «Doncs tu fes igual».

Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 30,10-14)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Escucha la voz del Señor, tu Dios, observando sus preceptos y mandatos, lo que está escrito en el libro de esta ley, y vuelve al Señor, tu Dios, con todo tu corazón y con toda tu alma.

Porque este precepto que yo te mando hoy no excede tus fuerzas, ni es inalcanzable. No está en el cielo, para poder decir: «¿Quién de nosotros subirá al cielo y nos lo traerá y nos lo proclamará, para que lo cumplamos?». Ni está más allá del mar, para poder decir: «¿Quién de nosotros cruzará el mar y nos lo traerá y nos lo proclamará, para que lo cumplamos?». El mandamiento está muy cerca de ti: en tu corazón y en tu boca, para que lo cumplas».

Salmo responsorial (68)

R. *Humildes, buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón.*

Mi oración se dirige a ti, / Señor, el día de tu favor; / que me escuche tu gran bondad, / que tu fidelidad me ayude. / Respóndeme, Señor, con la bondad de tu gracia; / por tu gran compasión, vuélvete hacia mí. R.

Yo soy un pobre malherido; / Dios mío, tu salvación me levante. / Alabaré el nombre de Dios con cantos, / proclamaré su grandeza con acción de gracias. R.

Miradlo, los humildes, y alegraos; / buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón. / Que el Señor escucha a sus pobres, / no desprecia a sus cautivos. R.

Dios salvará a Sión, / reconstruirá las ciudades de Judá. / La estirpe de sus siervos la heredará, / los que aman su nombre vivirán en ella. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,15-20)

Cristo Jesús es imagen del Dios invisible, primogénito de toda criatura; porque en él fueron creadas todas las cosas: celestes y terrestres, visibles e invisibles. Tronos y Dominaciones, Principados y Potestades; todo fue creado por él y para él.

Él es anterior a todo, y todo se mantiene en él. Él es también la cabeza del cuerpo: de la Iglesia. Él es el principio, el primogénito de entre los muertos, y así es el primero en todo. Porque en él quiso Dios que residiera toda la plenitud. Y por él y para él quiso reconciliar todas las cosas: las del cielo y las de la tierra, haciendo la paz por la sangre de su cruz.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 10,25-37)

En aquel tiempo, se levantó un maestro de la ley y preguntó a Jesús para ponerlo a prueba: «Maestro, ¿qué tengo que hacer para heredar la vida eterna?» Él le dijo: «¿Qué está escrito en la ley? ¿Qué lees en ella?» Él respondió: «Amarás al Señor, tu Dios, con todo tu corazón y con toda tu alma y con toda tu fuerza» y con toda tu mente. Y «a tu prójimo como a ti mismo». Él le dijo: «Has respondido correctamente. Haz esto y tendrás la vida».

Pero el maestro de la ley, queriendo justificarse, dijo a Jesús: «¿Y quién es mi prójimo?». Respondió Jesús diciendo: «Un hombre bajaba de Jerusalén a Jericó, cayó en manos de unos bandidos, que lo desnudaron, lo molieron a palos y se marcharon, dejándolo medio muerto. Por casualidad, un sacerdote bajaba por aquel camino y, al verlo, dio un rodeo y pasó de largo. Y lo mismo hizo un levita que llegó a aquel sitio: al verlo dio un rodeo y pasó de largo. Pero un samaritano que iba de viaje llegó adonde estaba él y, al verlo, se compadeció, y acercándose, le vendó las heridas, echándole aceite y vino, y, montándolo en su propia cabalgadura, lo llevó a una posada y lo cuidó. Al día siguiente, sacando dos denarios, se los dio al posadero y le dijo: «Cuida de él, y lo que gastes de más yo te lo pagaré cuando vuelva». ¿Cuál de estos tres te parece que ha sido prójimo del que cayó en manos de los bandidos?» Él dijo: «El que practicó la misericordia con él». Jesús le dijo: «Anda y haz tú lo mismo».

COMENTARI

«Qui és el meu proïme?»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

L'Evangelí d'avui ens presenta la coneguda paràbola del bon samarità, prou coneguda per tots nosaltres.

La paràbola, però, va precedida d'un diàleg de Jesús amb un mestre de la Llei de Moisés sobre el manament més important. La pregunta que li adreça a Jesús no és supèrflua, donat que la tradició jueva hi descobreix 613 manaments continguts entre els llibres de la Torà; no tots, evidentment, amb la mateixa importància. Jesús retorna la qüestió al mestre perquè prengui posició, i aquest en selecciona dos als que concedeix la màxima importància: «Estima el Senyor amb tot el cor» (cf. Dt 6,4) i «estima el proïme com a tu mateix» (cf. Lev 19,18b).

El primer dels manaments seleccionats forma part de l'inici d'un conjunt de textos de la Torà que els bons jueus reciten encara avui en dia tres cops al dia, com una mena de confessió de fe (l'anomenada pregària del Xema o Escolta! (cf. Dt 6,4-9; 11,13-21; i Nm 15,37-41). El segon, extret del Codi de Santedat del llibre del Levític, forma part d'un conjunt de normes de caire social, i en vol ser com el resum de totes elles (cf. Lev 19).

Jesús lloa la resposta del mestre de la Llei perquè la comparteix. Això motiva una segona pregunta per part del mestre: qui és el meu proïme? Aquesta pregunta ens pot resultar innecessària, ja que per a nosaltres el proïme són tots els altres. A l'Antic Testament el mot *re'a*, que traduïm ordinàriament per proïme o per altres, té el significat ordinari de veí. Quan l'Antic Testament mana l'amor al proïme està manant l'amor als parents i veïns, als qui són dels nostres.

I Jesús respon amb una paràbola en què traspasa la frontera dels nostres. Ni el sacerdot ni el levita actuen com a proïme del pobre malferit. Precisament, les lleis de puresa contingudes en la Llei de Moisés els ho impedeix: el contacte amb la sang no els permetria oficiar aquell dia en el Temple. Ells fan el que està manat, però no actuen com a proïme de la persona necessitada. I és precisament un herege samarità qui s'acosta a socórrer el malferit. Un que no és dels nostres se'n compadeix i actua. Ell sí que ha actuat de proïme!

Aquesta paràbola ha servit per donar el sentit cristià del terme proïme; el pròxim o proper que haig d'estimar no són només els parents, veïns, i els del nostre grup, sinó també els altres, els qui no es fan amb nosaltres i, fins i tot, els qui ens són enemics. Tots els altres són el nostre pròxim, el nostre proïme.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Del divendres 8 al diumenge 10. Pelegrinatge diocesà de mestres i professors de la Fundació Escola i Vida a Sevilla.

Dimarts 12. Visita i Missa a les colònies de l'Esplai 05 del Sant Esperit de Terrassa a La Ruca (Avinyó).

Dissabte 16, a les 9 h. Missa al Monestir de les Carmelites Descalces de Terrassa.

Diumenge 17, a les 11.30 h. Confirmacions a Sant Vicenç de Gualba.

nitzà el final de curs dels mestres i professors amb una visita a la Sagrada Família de Barcelona. Feu les explicacions el Dr. Jordi Faulí, arquitecte en cap, i celebraren la Missa a la cripta del temple.

Mons. Cristau celebra la festa patronal de Bigues. El dimecres 29 de juny, Mons. Salvador Cristau presidí la celebració de l'Eucaristia a la Parròquia de Sant Pere i Sant Pau de Bigues amb motiu de la festa patronal.

sones a la Parròquia de Sant Esteve de la Garriga.

Festa Major de Terrassa. El diumenge 3 de juliol, Mons. Salvador Cristau va presidir la Missa solemne (Ofici) en honor dels sants patrons de la ciutat de Terrassa, sant Pere, sant Cristòfol i sant Valentí. Hi assistí el Sr. Alcalde amb la Corporació municipal.

Sant Esperit de Terrassa, Mons. Salvador Cristau conferí el sagrat orde del diaconat al seminarista Martí Triquell Garrell, destinat a la Parròquia de Sant Esteve de Granollers.

Agenda

Nota de Càritas. Càritas alerta d'un augment de persones sense cobertura de les necessitats bàsiques. Creix fins al 95% el número de persones acompanyades per Càritas de Terrassa per cobrir necessitats bàsiques com són l'habitatge, la manutenció o la roba, si bé respecte l'any 2020 ha disminuït un 15% el número total de persones beneficiàries de la tasca de l'entitat.

Notícies

Final de curs dels professors de les escoles de la diòcesi. El divendres 1 de juliol, la Fundació Escola i Vida orga-

Confirmacions a la Garriga. El dissabte 2 de juliol, a les 19 h, Mn. Fidel Catalán, vicari general, confirmà 8 per-

Ordenació diaconal. El diumenge 3 de juliol, a les 20 h, a la Catedral del

En la pau de Crist

Mn. Celestino Bravo Nieto, prevere de Barcelona, va morir el 26 de juny, als 94 anys d'edat i 67 de sacerdoti. El seu primer destí pastoral va ser el de vicari de la Parròquia de Sant Martí de Sant Celoni (1954-1956).

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

¡Nos vamos de colonias!

Mi primer destino como sacerdote en la archidiócesis de Barcelona fue el de coadjutor en la parroquia de San Vicente de Mollet. Y recuerdo que entre otras tareas encomendadas por el párroco había de ocuparme como consiliario del «esplai» parroquial. Allí tuve el primer contacto con esta realidad de Iglesia dirigida a los niños y adolescentes. Posteriormente, en otros destinos en Barcelona, también me tocó hacer de consiliario en el «esplai». Durante el curso organizábamos las actividades de cada fin de semana, especialmente en las reuniones del viernes por la noche. Pero, sobre todo, lo que más ilusiónaba a monitores y niños era ir de colonias.

Vienen a mi memoria muchos recuerdos de aquellas reuniones y es-

pecialmente de las diferentes tandas de colonias en las que participé como consiliario. Y quiero compartir con vosotros mis reflexiones ahora que nos encontramos inmersos en las colonias de verano. Algunos «esplais» porque ya las han hecho, otros porque están ultimando los detalles a fin de que todo salga bien.

Ir de colonias es una experiencia que enriquece y forma la persona. Forma en primer lugar a los niños porque a través de las actividades, los juegos, las gincanas, los talleres, las excursiones, las competiciones, así como también a través de los ratos de descanso, de plegaria y de celebración de la Misa van descubriendo e interiorizando valores y virtudes que les forman como personas. Una buena amistad y relación con los demás, la capacidad

de trabajar en equipo, el descubrimiento de la naturaleza, el hecho de compartir, de ayudarse, de perdonarse o de alegrarse son situaciones que van forjando un estilo de vida concreto y determinado en el que Jesucristo se convierte en el modelo de persona que debe tenerse siempre presente y seguirlo.

Pero también forma a los monitores porque les ayuda a sentirse protagonistas de un proyecto, de unas actividades, con una responsabilidad sobre los niños, con la capacidad de trabajar juntos para alcanzar las metas marcadas, para llevar a la práctica el centro de interés o el eje de animación que se ha establecido, para desarrollar las capacidades creativas con el fin de organizar las actividades, para superar las dificultades cuando se presentan en medio de la colonia.

Todo ello son también situaciones que ayudan a crecer y madurar en un estilo de trabajo y de vida comunitaria en el que la Iglesia se convierte en el modelo a seguir y a te-

ner siempre presente en toda la colonia o el campamento.

Además, soy consciente porque así lo he experimentado, de que los niños y los monitores en medio de un ambiente saludable, viviendo en comunidad, muy cerca de la naturaleza, están más abiertos y receptivos para descubrir y profundizar la fe en Jesucristo, para interesarse por la vida de la Iglesia y por los cristianos en general. En este sentido es muy importante que todo el equipo de monitores, con el consiliario en el centro, tenga clara esta identidad que posibilita a los niños y a los propios monitores crecer en libertad, en solidaridad y fraternidad, en compromiso transformador y evangelizador, en definitiva, en Iglesia.

Este verano tendré ocasión de visitar alguna tanda de colonias y comprobar de nuevo el gran bien que hace a los niños y monitores su participación en los «esplais» de las parroquias, como presencia de la Iglesia en medio del tiempo libre. Os animo a vivir las colonias desde esta perspectiva.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

